

Нова година е семеен празник. За него се събира цялото семейство, *прибират са сички. Секи са връща кой къдету ѝ, щоту за новата гудина пу нашия убичай сички трябва да са на софрата.*

Подготовката за празника започва отдалече. Седмица или най-малко два-три дни преди 13-ти януари всеки се стреми да си набави пуйка, петел или кокошка, тъй като птичето месо задължително присъства на новогодишната трапеза. Смята се, че птицата трябва да бъде хранена известно време в дома, за да донесе здраве и късмет на неговите обитатели. С присъщата склонност на ромите към помпозност и показност в по-ново време за трапезата на Нова година всеки се опитва да си осигури и скъпи маркови питиета, ядки и деликатеси, ако ще и закупени с последните пари. Трябва да се отбележи и това, че сред тях е силно развито чувството за помощ и съпричастност към членовете на общността, особено в дни на големи и значими празници. Задължително в такива случаи е тези, които имат възможност, да даряват храна или пари на ония, които са по-бедни, *за да почувстват и те празника. Не може ти да ядеш, пък кумшията ти да преглъща сухо комаче на такъв ден.*

По традиция за празничната трапеза пуйката се приготвя със зеле или пълнена с дреболиите, ориз и стафида, а петелът и кокошката – печени. По стар ромски обичай, преди да се заколи, на шията на птицата се вързва златна пара или цяла върва със златни пари, за да е златна, богатата годината. Освен птица, за трапезата на Нова година се приготвя квасна питка и вита баница с късмети от дрянови пъпки за здраве. В баницата задължително се слага и пара, *за да стане по-голямо богатството на къщата през Новата година.*

Трапезата се подрежда вечерта срещу празника, на 13-ти януари. Около нея се нарежда цялото домочадие. Има обичай преди да започне вечерята вратите на къщата да се затварят, за да не излиза и особено за да не влиза никой. Съществува вярване, че по такъв начин ще се запази берекетът и богатството на дома. Преди да седнат на софрата по-младите, в знак на уважение и почит, целуват ръка на по-възрастните.

Вечерята започва с прикадяване на трапезата от стопанката и благославии за здраве и късмет, за плодородие и щастие на всички. След това стопаните на къщата хващат питката с две ръце, издигат я високо над софрата и я счупват на две. Смята се, че у когото остане по-голямото парче от новогодишната погача, той ще храни семейството през годината. По стар обичай първата хапка от питката стопанката отчупва и оставя пред домашната икона за Бога, за здраве и късмет на къщата. После, по строго определен от традицията ред, раздава по парче на